

31 травня – День працівників видавництва, поліграфії і книгорозповсюдження

Інтелектуальна зброя пробудженої нації



Ольга КРАСОВСЬКА,
Микола БІЛОКОПИТОВ (фото)

IV Міжнародний фестиваль «Книжковий Арсенал – 2014». Національний культурно-мистецький та музейний комплекс «Мистецький Арсенал». Київ.

Різниця між попереднім книжковим фестивалем і цьогорічним у тому, що тодішній був «до», а цей – «після». Утім, усе українське буття поділилося Майданом на тодішнє і теперішнє. Нація пробудилася, піднеслася над собою колишньою й сама собі здивувалася, адже подорослішала впродовж кількох місяців. На цьому тлі оновлено залунала й тема книги, зокрема, книги вітчизняної.

Бажання тотальних змін вплинуло на істотне множення осіб, для яких дієслово «жити» тотожне дієслову «читати». П'ять днів постілів вулицею Лаврською сунули нескінченні лавини цих жадібних до життєчтіння людей.

споруди. На майданчиках фестивалю навіть можна було б зафільмувати стрічку про велику любов. До Книжки. Про те, як у кріслі заснула із соскою щаслива, втомлена враженнями дівчинка. Як інтелігентні дідуся ледь не



посварилися, збираючи букети буклетів. Як пристрасно щось репетировав за кавою в тутешній «пироговій» літературно-акторський молодняк. А тим часом близька подруга Ромена Гарі – письменниця Міріам Аннісімов – розсипала дотепи на лекції про ушлявленого літератора. Атмосферу французького куточка нарівні з книжками створювали круасани, вино, камамбер. Дві панянки модельного типу скуповували нововидані романи Валерія Шевчука, супроводжуючи дійство словами захоплення: «Ох, як він пише!...». Відомий видавець вів за ка-

вою одні перемовини за іншими, тоді як біля стенду з його продукцією точилася правдива битва за книжки. Перед навалою покупців продавець безпорадно волав у слухавку «Жадана всього розібрали! Везіть ще Жадана!». Біля бронзових скульптур проводили аматорські фотосесії відвідувачі, руки котрих відтягували розпухлі від нових придбань торбини...

Вітчизняні письменники виступили на Книжковому Арсеналі потуж-

ним фронтом. У різних главах фестивалю брали участь перші з перших: згаданий вище Жадан, а ще Забужко, Вінничук, Ірванець, Іздрік, Денисенко, Прохасько, Сняданко, Андрусак... Разом із закордонними колегами вони йшли у народ, ділилися одкровеннями стосовно творчих лабораторій, дискутували в лабіринтах мудро організованого простору, роздавали автографи, а ще випробовували літературу на сумісність із музикою, образотворчістю, кінематографом.

Унаслідок спостережень виникли прості та важливі висновки. Українські видавництва прогресують. Українські письменники – поняття не з галузі фантазії. Українська книга – це звучить гордо. Читання – культ. Без нього неможливе існування цивілізованого українця, який виріс і подорослішав. Хоча в цьому житті завжди є куди рости.

План із більш як 200 заходів ледь вмістився у восьмисторінкову фестивальну газету. Свій інтелектуальний цвіт – літераторів, видавців, художників, музикантів – делегували до бентежного Києва 10 країн. Особливо потужну команду привезла Франція, оскільки цього разу держава фігурувала на Книжковому Арсеналі як почесний гість.

Стереотип, мовляв, молодь нині не читає, і взагалі, нині мало хто читає, розвіявся під склепіннями старовинної

